

Zpravodaj župy Velehradské

Březen 2024

ročník 24

Úvodní slovo

Bratři a sestry,

po dvanáct let jsem psal úvodní slovo do našeho župního zpravodaje. Děkuji všem, kteří se na jeho vydávání podíleli. Celých dvanáct let to byl Toník Haloda a nesmím zapomenout na Lidku Sýkorovu, která mu pomáhala. Často slyším, že není na nic čas. Od nich to nikdy nebylo. Udělat nezištně navíc něco pro druhé je dobrý skutek. Je nasnadě, co dobré skutky znamenají pro věřícího člověka. Náš vztah k Orlu by se tím měl řídit. Tato práce přináší prospěch nejen druhým ale i nám samým. K dobru našich duší...

*Josef Častulík
starosta Orla župy Velehradské*

Duchovní slovo

Župní sjezd 2024

Drazí Orlové a Orelky,

kdo z nás starších by neznal znělku pořadu ČRO „A léta běží, vážení...“ A ony skutečně běží. V 90. letech 20. století se obnovoval Orel. Tehdejší třicátníci mají dnes přes šedesát, mnozí ještě aktivně sportují, zastávají místa ve vedení žup a jednot.

Nicméně do vedení žup a jednot přijdou mladší, aby svoji energii a um věnovali službě Orlu. I já nějaký ten pátek jsem dal rád do služeb této katolické organizaci.

Před více jak 20 lety jsem vstoupil do Jednoty Orel Uherský Brod. Zde jsem zažil jak doby úpadku - různých půtek, tak doby velkého rozmachu této jednoty. To druhé platí, jsou-li ve vedení lidé dobří, kterým jde nikoli o osobní zájmy, ale o dobrou společnou věc, pak jednota jde nahoru jak počten, tak i činností.

V té době jsem byl také členem ústřední duchovní rady a zároveň duchovním rádcem Župy velehradské až doposud.

Tímto bych chtěl poděkovat všem v mé kmenové jednotě Uherský Brod, a také celé župě Velehradské. Byl jsem moc rád, když jsem se mohl účastnit a být naší Jednotě modlitební oporou na zahájení různých sportovních akcí na „orláku“, ale také při organizaci akcí duchovních při různých výročích. Později také na jiných místech naší arcidiecéze, pod kterou celá Župa velehradská patří, především při zahajování poutí, ať už pro děti a mládež na Provodově nebo na Svatém Hostýně, případně

Staré Boleslavi, v Praze a jinde. Při orelském CANTATE, manželům Haluzovým, sestře Habartíkové a dalším, kteří se obětavě angažovali v přípravě této kulturní akce. Také zvláště při orelské cyklopouti pro ty nejstarší organizované ústředím Orla a naší župou. A v neposlední řadě také na pravidelných setkáních župní rady Uherské Hradiště o druhých pondělcích v měsíci. Je pravdou, že další kněžské povinnosti nebo třeba zdravotní důvody, mi někdy nedovolily zúčastnit se pokaždé. Také manželům Halodovým za jejich editaci Župního zpravodaje.

Jsem moc vděčný za víc jak dvacetiletou zkušenost s křesťanskou tělovýchovnou organizací Orel ČR.

Děkuji všem, zvláště bratru Ing. Antonínu Zelinovi a také bratru Josefu Častulíkovi, současnému starostovi Orla Župy

velehradské. Všem Broďanům a dalším, veliké upřímné Pán Bůh zaplat'!

Zdař Bůh!

*P. František Král,
Duchovní rádce Orla župy Velehradské*

Akce, které nás čekají

06.04.	Plavání	Boskovice	Ú
13.04.	Turistický pochod	Domanín	Ú, Ž
.04.	Stolní tenis	Polná	Ú
20.04.	Jarní putování	Vizovice	
22. – 25.04.	Setkání seniorů, Hora Matky Boží Králíky		Ú
27.04.	Škrpál	Pitín	Ž
01.05.	Běh pro paměť národa		
04.05.	Atletika	Nivnice	Ž
11.05.	Domanínský pětiboj	Domanín	Ž
16.05.	Slavnosti Navalis	Praha	Ž
19.05.		Val. Meziříčí	Ú
26.05.	Župní akademie		Ž
01.06.	Cantate	Luhačovice	Ú
.06.	Atletika přebor Orla		Ú
22.06.	Horská kola	Val. Klobouky	Ž, Ú
16.06.	Pout'	Sv. Antoníněk	Ž
04.07.	Dovednosti	Velehrad	Ú
05.07.	Pout'	Velehrad	Ú, Ž
19. – 26.07.	Cyklopout'	Německo	Ú
28.07. – 04.08.	Ficep tábor	Francie Paříž	Ú

Z ústředních akcí

Z župních akcí

Orelská letecká pouť do Říma 2023

Možná jste viděli v televizi NOE vtipnou a obsáhlou reportáž „Orelští poutníci v Římě“. Byla vysílána v úterý 21. listopadu večer na začátku pořadu Noeviny. Začíná svižnou poznámkou, že „do teplých krajín letos na pár dnů odletěli také Orli“. A opravdu ještě před začátkem zimy se nám podařilo z župy Velehradské zorganizovat leteckou pouť pro 31 účastníků. Jako příhodný termín se nám nabídl státní svátek 17. listopadu, den boje za svobodu a demokracii. Do Říma jsme přiletěli již v předvečer tohoto svátku a hned ráno jsme putovali do baziliky svatého Petra ve Vatikánu. Jen několik metrů od hrobu prvního apoštola, kterému Kristus dal jasný slib, že na něm „postaví svou Církev a moci pekelné ji nepřemohou“, jsme slavili mši svatou. U apoštolských hrobů jsme se modlili a mysleli jak na Orla a naši vlast, tak i na vděčnost za dar svobody a míru v naší zemi, ale i zodpovědnost za přítomnost a budoucnost.

Náš program pokračoval návštěvou vatikánských zahrad, sixtinské kaple a vatikánských muzeí. Odborný výklad nám zprostředkovala profesionální průvodkyně, která velmi vhodně doplňovala svůj výklad i některými příklady prožívání křesťanské víry současných zaměstnanců Vatikánu, třeba zmíenkami o místech, kde se oni chodí modlit v zahradách. Mezi zcela mimořádné okamžiky můžeme vzpomenout třeba osobní vzpomínku jednoho z nás na kraji olivové aleje u moderní sochy Panny Marie s datem 13. května 1981. V tento den atentátu na papeže Jana Pavla II. byl účastník naší poutě otec Pavel na náměstí svatého Petra, jen asi deset metrů od té strašlivé události. Ozvala se šokující střelba a viděl dým nad papežovou hlavou, pak atentátník běžel přímo k němu a jeho kolegovi, a zde nám zdůraznil, že se viděli s Ali Aĝcou z očí do očí (vzpomínal na přímo ďábelský pohled vraha), pistol jim dvěma ještě hodil pod nohy (později vrah přiznal, že se po

čtvrté ráně zasekla), atentátník pak utíkal dál a nastal obrovský chaos a zmatek. Lidé Aĝcu pak chytili, chtěli lynčovat, ale policie vrahovi zachránila život. Papež atentátníkovi při soukromé návštěvě později odpustil. Kulka, která zasáhla dutinu břichu (snad můžeme zopakovat názor mnohých) nepochopitelně či zázračně uvnitř těla papeže změnila směr a minula o milimetry hlavní tepnu. Součástí odborného výkladu průvodců je také důkladnější seznámení se sixtinskou kaplí a jejím poselstvím. Ve vatikánských muzeích si pak každý mohl najít to co jej zajímá, nebo si odpočinout v nádherných nádvořích. Mnozí se vrátili ještě do basiliky svatého Petra, nebo vyšlapali na kopuli chrámu. Od svatého Petra jsem pak už každý svým tempem a podle svých sil pokračovali prohlídkou věčného města.

Sobotní program byl více neformální. Mnozí jej využili k návštěvě papežského letního sídla Castel Gandolfo. Kromě krásného města a mimořádných výhledů jak na jezero Albano ve vyhaslém jícnu sopky, tak pohledům do okolní krajiny a až k moři, nabízí toto místo krásné zážitky. Papež František otevřel od roku 2014 celý hrad i zahrady veřejnosti. Nabízí se velmi hodnotná výstava dějin papežství, kde odborně v krátkém asi dvou minutovém přehledu se dozvíme o vybrané osobě papeže, dějinném kontextu církve a hlavních událostech doby. Za zhlédnutí stojí i mimořádné papežské zahrady, které jsou také otevřeny veřejnosti, ale zde spíše doporučíme kvůli rozsáhlému území využít komentovanou prohlídku v otevřeném autobusu. A když si po prohlídce dáte na hlavním náměstí třeba kávu, tak Vás může upoutat nápis na kamenné desce zhotovený místní radnicí: „Zde nacházím všechno: hory, jezero, a dokonce vidím i moře...a dobré lidi“ (Benedikt XVI. v Castel Gandolfu, 7. července 2011). Umíte si představit lepší svědectví o místě a pochvalu obyvatelům?

V neděli ráno jsme se vydali na mši svatou do basiliky svatého Petra. Byl připomínán Světový den chudých, a nám se podařilo získat vstupenky do basiliky a mohli jsme zblízka slavit tuto událost. Přímý televizní přenos byl k vidění i u nás. Kamery

občas zabraly i české a moravské orly. Hlavní myšlenkou papeže bylo, že „bída je skandál, staňme se darem pro druhé“. Atmosféra byla velmi slavností a zároveň poklidná. Oba naši kněží s papežem koncelebrovali, a vyjádřili velkou spokojenost. Jedním z dojmů bylo, že téměř perfektní organizace papežovy služby je darem poutníkům i zároveň přípravou na jubilejní rok 2025 (ten začne již první nedělí adventní roku 2024, a jistě zde připutují miliony poutníků). Po mši svaté jsme ještě na náměstí svatého Petra společně vyslechli promluvu k podobenství o hřivnách a společně se modlili Anděl Páně. Pro mnohé chudé a bezdomovce pak byl připraven oběd s papežem v aule Pavla VI., kterého se zúčastnilo více než 1200 lidí. Zprávy z Vatikánu můžete jednoduše sledovat na webu vaticannews.va a vpravo nahoře oné stránky si najít jazyk čeština nebo slovenština. Naše pouť pak pokračovala do Trastevere, kde v apoštolských dobách byla židovská čtvrť. Stojí za to vidět kostel Panny Marie v Trastevere, jeden z nejstarších v Římě (první předchůdce zde byl postaven okolo roků 221 – 227). Toto je vůbec první kostel zasvěcený Panně Marii, k vidění jsou zde mimořádné mozaiky. Také se zde ukazuje „pramen oleje“, kde podle písemného podání roku 38 před Kristem začal ze země vyvěrat olej. Pro římské židy, kteří očekávali Mesiáše, to musel být velmi silný signál o mimořádném Božím zájmu s nimi a tímto městem. Odpolední nedělní procházka po římských fórech byla malým překvapením. Obyvatelé města měli tzv. neděli bez aut, a tak bylo město plné pěších nebo na koloběžkách a kolech, ale také slyšet hodně zpěvu a vidět i další kultury. Nedělní večer jsme společně prožili s českým dominikánem a pedagogem přednášejícím na Papežské univerzitě sv. Tomáše Akvinského v Římě (Angelicum) otcem Štěpánem Martinem Filipem OP. Tématem vzdělávacího večera byla „Historie Říma a české stopy“. Obrovský rozsah jeho znalostí jsme využili také k mnoha zvědavým otázkám.

V pondělí se mnohým ještě podařilo navštívit basiliku svatého Pavla za hradbami, katakomby a kostel Domine Quo vadis. Každý si ale jistě našel i čas k prohlídce toho, co je jeho zájmem

blízké. Většina orlů již po prvním dni zjistila, že orientace v Římě je pro člověka jen trochu fyzicky zdatného vcelku jednoduchá. Další dny se zdravotní kondice pravidelným chozením jen zlepšuje. Celkově jsme každý ušli mezi 55 až 70 kilometry.

Vatikánský městský stát je sice nejmenší stát na světě, ale je důležitým znamením služby apoštola Petra lidstvu. Je organizovaný jako skutečný stát, a navenek působí velmi čistě, organizovaně a také mladě. Zaměstnanci Vatikánu vyzařují vysokou profesionalitu, spolehlivost a spokojenost. Svátý stolec je reprezentant prvního biskupa Církve mezi biskupy sobě rovnými. Náš současný papež František vykovává tuto službu nejen pro 1,4 miliardy s ním spojených křesťanů latinského ritu, ale i pro křesťany jiných obřadů. Římský biskup je ale duchovní autoritou všech křesťanů a hovoří k lidem celé planety.

Řím, který jsme viděli, je město moderní, pracující stále na svém vylepšení, například pokračuje stavba metra C v centru, vylepšují tramvajové linky, stav chodníků i cest. Město je také velmi vstřícné k poutníkům a turistům. Jedinou kaňkou na kráse jsou kapsáři v metru. Ulice jsou ale bezpečné, hlídkují zde policisté i ozbrojení vojáci. K vidění jsou další bezpečnostní složky. Pracující lidé působí sebevědomě, obsluha v baru i restauraci je profesionální a umí se usmát, prohodí s vámi pár slov. Tito lidé mluví více jazyky, zpravidla anglicky, ale i španělsky a občas i arabsky. I vojáci nebo karabiníci vám klidně a rádi poradí a pomohou. Podle sdělení místních je nezaměstnanost nízká a prakticky neexistuje. Mladí lidé pracují, i když je mzda třeba zatím nižší. Senioři, pokud nemají vlastní bydlení a nižší důchod, dostávají na státní kreditní kartu příspěvek. Nesmí si za něj ale kupovat cigarety nebo alkohol. Lidé působí navenek pozitivně, mírně sebevědomě a spokojeně.

Petr Žůrek

Setkání seniorů župy Velehradské

Krásné odpoledne prožili účastníci na Setkání seniorů župy Velehradské, které se konalo 2. října 2023 ve 14 hodin na Farním domečku v Kunovicích. Po oficiálním zahájení bratrem starostou Josefem Častulíkem přečetl Ing. Zelina Vzpomínku na sv. Václava. S potěšením jsme uvítali duchovního rádce P. Františka Krále a poslechli si jeho duchovní slovo a také zajímavé vyprávění starosty o Cykloputi do Františkových Lázní. A jako každoročně se o veselou náladu postaral bratr Pavka ze Vnorov se svou harmonikou. Zpívali jsme podle jeho noty a občas také podle tří členek souboru Tetičky z Kunovic. Navázala se nová přátelství a družná zábava pokračovala, domů se jít nechtělo. Až v pozdních hodinách jsme se rozloučili písničkou „S Pánem Bohem idem od Vás, neublížil sem žádnému z Vás.“

*Emílie Zemánková
Orel jednota Kunovice*

Z jednot

Výroční členská schůze 2024

V pátek 26. ledna v 18 hod. v malém sále Orlovny se setkali členové Orla. Zhodnotili uplynulý rok, seznámili se s revizní a pokladní zprávou, se zprávami z jednotlivých oddílů, ale i s naplánovanými akcemi na tento rok....

V letošním roce nás navštívil za župu Velehradskou br. Antonín Gazárek, dalšími hosty byl P. Miroslav Suchomel a nechyběl ani místostarosta města Ing. Kamil Psoška. Za závěrečného zpěvu orelského pochodu "Vzhůru, Orle slovanský" jsme se rozešli do svých domovů.

*Mgr. Jana Ferdová, cvičitelka
Orel jednota Staré Město*

Orelský karneval 2024

V neděli 28. ledna 2024 se v tělocvičně Orlovny shromáždilo přes 50 masek. Po přivítání starostkou Orla Dagmar Zálesákovou do sálu vstoupil pejssek a kočička z pohádky Karla Čapka.

Ti zrovna si vyšli na procházku, a protože se jim u nás líbilo, tak celou akci moderovali. Naučili nás jejich taneček.

Děti si zahrály hry, tančily, umývaly podlahu, věšely prádlo (ozdobily sál nafukovacími balonky), "zašívaly" roztrhané kalhoty pejskovi, "vyháněly myši" z komory...

Každou zaregistrovanou masku čekala cena z tomboly a diplom. Nechybělo ani společné fotografování účastníků.

Děkuji všem pomocníkům za organizaci této krásné akce.

*Mgr. Jana Ferdová, cvičitelka
Orel jednota Staré Město*

Silvestrovská pout' ke sv. Františku

Jednota Drnovice uspořádala na konci roku šestý ročník putování ke kapli sv. Františka, které se nachází na hřebenu Vizovických vrchů v nadmořské výšce 690 metrů. Před sedmi lety jsme pomohli tuto kapli zachránit a od té doby se zde 31. prosince scházíme. Zájem je rok od roku větší. Letos byl celebrantem náš rodák Vít Hlavica, který v současnosti zastává funkci rektora semináře v Olomouci. Přišla nás taky podpořit dechová hudba z Drnovic. Poslední akce Orla v roce 2023 se nadmíru vydařila. Na jedné z fotek jsou zachyceni nejmladší a nejstarší účastníci. Díky všem pořadatelům.

*Václav Častulík, starosta
Orel jednota Drnovice*

Běžky

Na konci prosince se běžkaři z jednot Valašské Klobouky a Drnovice vydali na soustředění do Rychlebských hor. Po tři dny se připravovali na tratích na Moravské i Polské straně těchto málo známých ale o to krásnějších horách. Po Vánocích to byla relaxace a pohyb na horském vzduchu všem prospěl.

Děkujeme vedení za vzornou přípravu a organizaci této akce.

Horská kola

Letošní Orelská kola na Ploštině se vydařila po všech stránkách. Potěšil hlavně zájem v dětských kategoriích. Uzavírali jsme orelský pohár Josefa Valčíka a taky Karpatský seriál horských kol, kam Ploština též patří.

Pořadatelé připravili čtyři druhy okruhů s náročností odpovídající věku závodníků. Ti byli rozděleni do 17 věkových

kategorií. Nejmladší závodnice měla 2 a nejstarší soutěžící 71 let. Ke zdárnému průběhu přispělo i krásné podzimní počasí a nádherná scenérie Vizovických vrchů.

V orelském poháru Josefa Valčíka se letos jely dva závody a to ve Valašských Kloboukách a na Ploštině. V dětské kategorii byla neúspěšnější Maruška Častulíková z jednoty Drnovice a v kategorii dospělých Petra Holznerová z jednoty Valašské klobouky. Děkujeme pořadatelům za dobrou přípravu a bezproblémový průběh závodů a taky ústředí Orla v Brně za podporu naší práce.

*Václav Častulík, starosta
Orel jednota Drnovice*

Pohřeb Josefa Sousedíka

Ve čtvrtek 15. února 2024 v kostele sv. Mikuláše ve Zlíně-Malenovicích jsme se naposledy rozloučili s bratrem Josefem Sousedíkem, dlouholetým členem a praporečnickem jednoty Zlín-Malenovice.

*Marcela Sousedíková
Orel jednota Zlín*

Vyhlášení výtvarné soutěže

Kulturní rada naší župy vyhláší výtvarnou soutěž na téma Velikonoční kraslice a zároveň i literární soutěž pro starší děti na téma...Jak budu žít za 10 let aneb - čeho chci v životě dosáhnout.

Kraslice i slohové práce prosím zašlete do konce května na adresu Brhel Petr Vážany 158, Polešovice 68737, případně nechejte v župní kanceláři v Uherském Hradišti.

Petr Brhel

JUDr. Jan Haluza

* 1914 † 2011

„V kriminále se mluvilo o tom, že se při vyšetřování používá elektrika, něco naprosto nelidského. Já jsem při vyšetřování pořád zapíral, což se jim nelíbilo, a tak mi vložili do obuvi železné plíšky a začali vyšetřovat. Pustili elektriku... To bylo hrozné. Když jsem seděl, strašně mi to svíralo srdce, působilo na mozek, nohy se chvěly. Řekli mi, ať si lehnu, a za chvíli pokračovali dál v mučení.“

Trenér Emila Zátopka, držitel několika běžeckých rekordů a olympijský reprezentant, člen Československé strany lidové, právník, učitel a bohužel také krutě týraný politický vězeň. Řeč je o Janu Haluzovi, který po Vítězném únoru 1948 odmítl členství v KSČ a s ním i nabídku ředitelského postu v Baťových závodech, a začaly mu krušné časy. Byl zatčený ve Zlíně, obviněný ze zločinu přípravy úkladů o republiku a z hospodářské špionáže a odsouzený k šesti letům žaláře. Komunisté ho obviňovali také z členství ve skupině doktorky Milady Horákové. Ponižující pro slavného sportovce bylo už jen to, jak ho z hlavní budovy na vyšetřovnu vodili v železných poutech – lidé ho totiž poznávali. V den výslechu vězni brzy vstávali, celý den museli stát čelem ke zdi, nic nejedli, nic nepili. Večer si pro ně přišli. Kromě nesnesitelného mučení

elektrickým proudem používali vyšetřovatelé i jiné metody, trápili vězně velkým žářem nebo je s oblibou bili po chodidlech. I panu Haluzovi rozšlehali chodidla do krve. Další děsivou zkušeností byl pobyt na samotkách a ještě děsivější bylo zjištění, že do stejné věznice zavřeli také manželku. Smluvil si s ní na dálku signál, Mozartovu uspávanku: „*Na uherskohradištskou věznici jsem jí ze samoty pískal. (...) To byly hrozné doby. Nikdy bychom nepřáli žádnému páru, aby toto prožíval.*“ Z Uherského Hradiště putoval Jan Haluza na brněnský Cejl, kde měl svědčit proti kamarádovi. Všem ale radil: zapírat! a soud měl pro obžalované zdárný konec. Poté zažil na vlastní kůži jáchymovské peklo. V uranových dolech ho obvinili ze špionáže a zavřeli do temné a těsné podzemní kobky. Na sobě měl pouze spodní prádlo, tričko a ponožky. Celý týden nespál – nebylo na čem, nejedl ani nepil. Žíznivého a vyčerpaného ho denně vyslyšali. Při vyšetřování se Jan Haluza nakazil tyfem a dvaadvacet dní byl v obluzení. Na rozdíl od jiných přežil a v roce 1954 se dočkal propuštění. Fáral pak do ostravských dolů a pracoval jako pomocník skladače jeřábů v Uherském Brodě. Teprve v 60. letech se mohl začít věnovat právnické praxi. Po listopadu 1989 byl oceněn řadou vyznamenání, zasloužil se o obnovu TJ Orel a ještě ve svých 96 letech byl aktivním členem Konfederace politických vězňů.

*Zaslal Ing. Antonín Zelina
Orel jednota Domanín*

Kostel sv. Václava

Kostel byl vystavěn v letech 1786-1788. Byl vysvěcen 16. 11. 1788 po svátku sv. Martina a proto se od té doby říká, „*tú nedělu po Martině, budú hody v Domaníně, na nedělu druhú v Těmicích zas budú*“ – *to už ale platí pouze pro Těmice, v Domaníně byly hody přesunuty na svátek patrona kostela sv. Václava.* Původní kostel byl

21 m dlouhý, měl rákosový strop, cihlovou dlažbu a pokryt šindelem. Jenom věž byla kryta plechem.

V roce 1932 byla přední část kostela zbourána, přistavěny dvě boční kaple a kostel prodloužen na délku 31 m.

Uvnitř kostela upoutá každého návštěvníka vkusně provedený mramorový oltář z roku 1933. V témže roce byly postaveny i oba boční oltáře: Panny Marie a Božského Srdce Páně.

Na panelu za hlavním oltářem jsou v nadživotní velikosti sochy slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Sochy i kazatelna s reliéfy evangelistů jsou z roku 1899. V kostele je pět obrazů od slavného malíře Ignáce Raaba, který svými obrazy vyzdobil mnoho kostelů v Čechách i na Moravě. Na obraze nad hlavním oltářem namaloval sv. Ludmilu jak s knězem Kaichem vyučuje sv. Václava.

Další čtyři Raabovy obrazy znázorňují výjevy ze života sv. Bernarda a jsou umístěny v bočních kaplích kostela. Do Domanína se asi dostaly při dražbě inventáře velehradského klášteřa.

*Zaslal Ing. Antonín Zelina
Orel jednota Domanín*

GRATULACE

V lednu oslavili

sestra Marcela Chlachulová ze Starého Města 50 let

bratr Kamil Psoťka ze Starého Města 50 let

sestra Lenka Brimusová ze Starého Města 55 let

sestra Martina Štachová z Vizovic 60 let

bratr Zdeněk Durd'ák ze Slavičína 60 let

sestra Vilma Čubanová ze Zlína 65 let

bratr Vojtěch Stuchlík ze Zlína 65 let

sestra Zdenka Malotová ze Zlína 75 let

bratr Marie Kopřivová z Domanína 85 let

V únoru oslavili

bratr Radovan Václavek ze Zlína 50 let
bratr René Žalek ze Slavičína 50 let
bratr Josef Škrášek z Kunovic 50 let
sestra Libuše Rezková ze Suché Lozi 60 let
bratr Petr Pavlacký z Uherského Hradiště 60 let
bratr Jan Šiler z Kunovic 70 let
sestra Jarmila Vaculová z Ostrožské Nové Vsi 75 let
sestra Marie Rychtová z Vizovic 75 let

V březnu oslaví

sestra Zdeňka Šašinková z Pitína 50 let
sestra Jana Mechlová ze Zlína 50 let
bratr Vlastimil Červenka z Kašavy 50 let
bratr Jiří Kadluba z Ostrožské Nové Vsi 50 let
sestra Pavla Maděryčová ze Slavičína 55 let
bratr Vojtěch Trčka z Valašských Klobouků 55 let
sestra Jitka Halaštová ze Starého Města 60 let
sestra Věra Fojtíková ze Slavičína 60 let
bratr Pavel Pátek ze Vnorov 60 let
sestra Radmila Bednářová ze Slavičína 65 let
bratr Josef Zemánek ze Slavičína 70 let
bratr Antonín Vavruška ze Starého Města 80 let

*Všem jubilantům přejeme stálou Boží ochranu,
Boží požehnání, stálé zdraví
a za vaši práci pro Orel
orelské Pán Bůh zaplat'.*

Zpravodaj z pověření rady župy Velehradské vydává redakční rada

Mgr. Antonín Haloda

Orel župa Velehradská, Mariánské nám. 78, Uherské Hradiště

www.orelvehrad.estranky.cz